

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หากจะกล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวในภาคเหนือที่สำคัญและมีชื่อเสียงในระดับประเทศและระดับโลกจะต้องมีชื่อของจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนรวมอยู่ด้วย ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม มีสภาพธรรมชาติที่งดงามและวิถีชีวิตของผู้คนที่สงบเรียบง่าย มีมิตรไมตรีต่อผู้มาเยือน

ในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจำนวนมาก จากสถิติปี 2549 มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาเที่ยวเชียงใหม่รวม 5,590,326 คน ทำรายได้เข้าจังหวัดมากถึง 39,785.06 ล้านบาท (<http://www.tatchiangmai.org/download/200712-01-plan-2551.pdf>) และมีผู้มาเยือนแม่ฮ่องสอนรวม 367,869 คน ทำรายได้เข้าจังหวัด 1,629.48 ล้านบาท (<http://www.chiangmainews.co.th/viewnews.php?id=15134&lyo=1>)

แม้ว่าทั้งเชียงใหม่และแม่ฮ่องสอนจะมีฐานะเป็นเมืองท่องเที่ยวเหมือนกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก เหตุผลประการหนึ่งน่าจะมาจากการเดินทางไปยังจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่ค่อนข้างยากลำบากและมีทางเลือกการคมนาคมไม่มากนักในปัจจุบัน แต่สิ่งนี้เองที่ทำให้แม่ฮ่องสอนแตกต่างจากเมืองท่องเที่ยวอื่นทั่วไปคือ ยังคงเป็นเมืองที่สงบ ผู้คนมีวิถีชีวิตเรียบง่ายและสามารถอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิมทั้งด้านประเพณี ภาษา การแต่งกาย อาหารการกินไว้ได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ดังมีคำกล่าวว่าการเข้าถึงที่ยากลำบากเป็นกำแพงป้องกันแม่ฮ่องสอนจากความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

การเดินทางระหว่างจังหวัดเชียงใหม่กับจังหวัดแม่ฮ่องสอนสามารถทำได้ 2 ทางคือ ทางบกและทางอากาศ โดยทางอากาศนั้นมีเที่ยวบินระหว่างทั้งสองจังหวัดทุกวัน แต่มักประสบปัญหาการขึ้นลง เนื่องจากสภาพอากาศเลวร้าย ทั้งจากควันไฟป่าในฤดูร้อน ละอองหมอกและเมฆในฤดูฝนและไอน้ำหมอกในฤดูหนาว ส่วนทางบกหรือการเดินทางโดยรถยนต์จากจังหวัดเชียงใหม่ไปยังจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้นมี 2 เส้นทางหลักคือ ทางหลวงหมายเลข 108 (เชียงใหม่-ฮอด, ฮอด-แม่สะเรียง) ระยะทาง 345 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 6-8 ชั่วโมง ซึ่งเส้นทางนี้นับได้ว่าเป็นถนนที่มีทางโค้งมากที่สุดในประเทศไทยคือมากถึง 1,864 โค้ง เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของ

นักเดินทางเป็นอย่างยิ่ง ส่วนอีกเส้นทางหนึ่งคือทางหลวงหมายเลข 107 ไปถึงอำเภอแม่แตง จากนั้นใช้ทางหลวงหมายเลข 1095 ผ่านอำเภอปาย อำเภอปางมะผ้าเข้าสู่อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน รวมระยะทาง 245 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง ซึ่งผู้ที่เดินทางโดยรถยนต์ไปถึงจังหวัดแม่ฮ่องสอนสามารถขอรับประกาศนียบัตรได้จากสำนักงานการท่องเที่ยวในตัวจังหวัดแม่ฮ่องสอน

อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ของการเดินทางระหว่างจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอนไม่ได้มีเพียงแก่เพื่อการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการคมนาคมขนส่ง การประกอบธุรกิจ ติดต่อค้าขาย การเดินทางไปทำงาน ทำธุระ การศึกษาเล่าเรียน การขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งผู้เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ต้องประสบกับความยากลำบากในการเดินทางและความรู้สึกทรมานเนื่องจากระยะเวลาที่ยาวนาน

บริษัท ปาย เคเบิล ทรานสปอร์ต จำกัดจึงมีแนวคิดในการดำเนินโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานสำหรับกระเช้าระหว่างจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีโครงสร้างหลักเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก เพื่อรองรับอุปกรณ์ต้นกำลังของระบบขับเคลื่อนและระบบควบคุมส่งต่อไปยังสถานีย่อยต่าง ๆ ตามเส้นทางรวมทั้งหมด 5 แห่ง เริ่มจากสถานีบ้านดงป่าตัน ตำบลจีเหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ไปยังสถานีอำเภอปาย สถานีอำเภอปางมะผ้า สถานีคอยก้างบอกไฟ อำเภอปางมะผ้า และสถานีปลายทางบ้านปางหมู ตำบลปางหมู อำเภอเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีระบบเคเบิล (Cable) ซึ่งเป็นโลหะหลายเส้นควั่นรวมกันเป็นเชือกพาดผ่านเสารับน้ำหนักเหนือพื้นดินจำนวน 127 เสา ระยะทางประมาณ 127 กิโลเมตร การเดินทางโดยระบบเคเบิลนี้จะช่วยย่นระยะเวลาในการเดินทางลงเหลือเพียง 1 ชั่วโมง 45 นาที (บริษัท ปายเคเบิล ทรานสปอร์ต จำกัด)

อย่างไรก็ตาม โครงการพัฒนาขนาดใหญ่เช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อพื้นที่และประชาชนที่อยู่อาศัยทั้งในด้านบวกและด้านลบบ้างเป็นธรรมดา แต่การดำเนินการพัฒนาจะต้องเป็นไปด้วยความรอบคอบ ระมัดระวังและพยายามลดผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 จึงกำหนดให้การดำเนินโครงการต้องมีการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยในการคาดการณ์ปัญหาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากการพัฒนาโครงการได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักวิชาการ เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในการลงทุนรวมทั้งป้องกันปัญหาความขัดแย้งระหว่างสาธารณชนกับเจ้าของโครงการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา นอกจากนี้การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ยังสามารถบรรเทาหรือป้องกันความเสียหาย (Adverse effect) ที่จะเกิดกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยชี้ให้เห็นถึงมาตรการลดผลกระทบและการติดตามตรวจสอบ เพื่อจัดการผลกระทบด้านลบของโครงการด้วย โดยอาจ

กล่าวยกตัวอย่างถึงการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างสายส่งระบบ 115 กิโลวัตต์ ช่วงสถานีไฟฟ้าแรงสูง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่-อ.ปาย-อ.ปางมะผ้า-อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน (สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549) ซึ่งเป็นโครงการที่ดำเนินการในเส้นทางเดียวกับโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน ซึ่งผลการศึกษาด้านคุณค่าต่อคุณภาพชีวิต พบว่า ในด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม อาจจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในช่วงการแนวสายส่งไฟฟ้า แต่เป็นแนวเดิมของระบบจำหน่าย 22 กิโลวัตต์ ซึ่งมี Right of Way อยู่แล้ว จึงกระทบต่อการเปิดพื้นที่ใหม่น้อย ไม่กระทบการใช้ประโยชน์ที่ดินและการประกอบอาชีพของประชาชน ส่วนผลกระทบด้านสาธารณสุขนั้นแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อสร้าง ได้แก่ พื้นที่โครงการเป็นแหล่งใช้มาลาเรียชุกชุม คนงานมีโอกาสรับเชื้อสูง อาจเกิดโรคระบบทางเดินอาหาร เนื่องจากการสุขาภิบาลน้ำ/อาหารไม่ดี มีอัตราเกิดกามโรค/โรคเอดส์ หากไม่มีการป้องกันตนเอง เนื่องจากอยู่ห่างไกลครอบครัว โรคพยาธิ โรคปอดบวม ด้านอาชีวอนามัย เช่น ตกจากที่สูง อุทกของมีคม เกิดอุบัติเหตุเนื่องจากปริมาณการขนส่งวัสดุอุปกรณ์ ทำให้การจราจรหนาแน่นขึ้น เกิดการทะเลาะวิวาทของคนงาน เป็นต้น ส่วนระยะดำเนินการ ช่วงที่สายไฟแรงสูงพาดผ่านชุมชน ที่พักอาศัยหรือแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนอาจเกิดความวิตกกังวลว่าจะได้รับอันตราย ทั้งจากกระแสไฟฟ้า เช่น ไฟฟ้าลัดวงจร อันตรายจากเสาไฟฟ้าหักโค่น หรือสายไฟฟ้าขาดเนื่องจากภัยธรรมชาติในด้านการท่องเที่ยวและแหล่งโบราณคดีนั้น ไม่ได้รับผลกระทบ เนื่องจากแนวสายส่งอยู่ห่างจากแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งโบราณคดีในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งต่อการท่องเที่ยวและทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว

เนื่องจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอนเป็นโครงการขนาดใหญ่และมีมูลค่าการลงทุนสูง รวมถึงมีพื้นที่พาดผ่านชุมชนและพื้นที่ของหน่วยงานราชการหลายแห่ง ทั้งพื้นที่ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ รวมถึงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบางส่วน โครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน จึงอาจสร้างคำถามให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงประชาชนถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น

บ้านดงป่าล้าน ตำบลชีเหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่เป็นหนึ่งในหลายในชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างโครงการ เนื่องจากเป็นที่ตั้งสถานีต้นทางโครงการ บ้านดงป่าล้านในสภาพปัจจุบันตั้งอยู่ริมสองฝั่งทางหลวงหมายเลข 107 (เชียงใหม่-ฝาง) เป็นชุมชนชนบทที่ยังคงมีความผูกพันในระบบเครือญาติ มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในชุมชนผ่านวัฒนธรรมการเอามื้อ (ลงแขก) และการดูแลรักษาระบบเหมืองฝาย มีการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ไว้ได้เป็นอย่างดี

ส่วนบ้านแม่มาลัย ตำบลจี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นชุมชนที่เป็นย่านการค้าเก่าแก่ที่มีความสำคัญต่อชาวอำเภอแม่แตง รวมถึงชุมชนและอำเภอที่ตั้งอยู่บนถนนสาย 1095 รวม 4 อำเภอหลักคือ แม่แตง ปาย ปางมะผ้าและเมืองแม่ฮ่องสอน เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางจากเชียงใหม่ไปแม่ฮ่องสอน และยังเป็นจุดแวะพักผ่านทางไปยังอำเภอเชียงดาว อำเภอฝาง อำเภอเวียงแหงและอำเภอไชยปราการอีกด้วย ในปัจจุบันการค้าขายที่ตลาดแม่มาลัยมีเม็ดเงินหมุนเวียนประมาณวันละ 200,000-300,000 บาท ภายหลังการตัดถนนใหม่ (ถนนบายพาส) บริเวณบ้านดงป่าล้าน ย่านการค้าและชุมชนจึงขยายตัวตามรายทางมากขึ้น เห็นได้จากการมีสถานบริการน้ำมัน ร้านค้าสะดวกซื้อ รวมถึงห้างสรรพสินค้าต่างชาติ เช่น เทสโก้ โลตัส (TESCO LOTUS) มาเปิดให้บริการด้วย โดยคาดว่าทำให้มีเงินหมุนเวียนในพื้นที่เพิ่มขึ้นเป็นวันละ 1,000,000 บาท (<http://www.thannews.th.com/detailnews.php?id=M2621151&issue=2115>)

การก่อสร้างสถานีต้นทางที่บ้านดงป่าล้าน ตำบลจี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ย่อมจะส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อทั้งบ้านดงป่าล้านและบ้านแม่มาลัยเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม เนื่องจากหากการก่อสร้างแล้วเสร็จจะสามารถรองรับผู้โดยสารได้ประมาณ 30,000 คนต่อวัน หากมีการเปิดดำเนินโครงการน่าจะส่งผลให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นของประชากร การขยายตัวของชุมชนเมือง ปัญหาสังคมเนื่องจากการมีคนต่างถิ่นเข้ามาในพื้นที่มาก ประชากรแฝง รวมถึงประชากรเคลื่อนไหว (นักท่องเที่ยวและคนเดินทาง) ระบบเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน รวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ขยะหรือน้ำเสีย หากไม่มีการจัดการที่ดีพอ

เพื่อเป็นการหาแนวทางในการป้องกันหรือลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาผลกระทบทางสังคมด้านคุณภาพของชีวิตประชาชนในบ้านแม่มาลัยและบ้านดงป่าล้านที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน และแนวทางหรือวิธีการในการลดผลกระทบเหล่านั้น

1.2 คำถามการวิจัย

1. หากมีโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน จะเกิดผลกระทบทางสังคมด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนต่อชาวบ้านแม่มาลัยและชาวบ้านดงป่าล้านทั้งทางบวกและทางลบอย่างไร และ

2. ชุมชนและหน่วยงานภาครัฐจะมีแนวทางในการป้องกันหรือลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาบริบทของชุมชนและบริบทโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและคาดการณ์ผลกระทบด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตพื้นที่

พื้นที่สำหรับการวิจัยได้แก่ ชุมชนที่เป็นพื้นที่ก่อสร้างสถานีต้นทางของโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน คือ บ้านดงป่าล้าน ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ และชุมชนใกล้เคียงซึ่งเป็นย่านการค้าที่สำคัญเก่าแก่ คือ บ้านแม่มาลัย ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

1.4.2 ขอบเขตประชากร

ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ชุมชนละ 30 คน รวม 60 คน
2. กลุ่มประชาชนทั่วไป ประชากรบ้านแม่มาลัยมีจำนวน 1,200 คน บ้านดงป่าล้าน จำนวน 705 คน รวม 2 หมู่บ้าน 1,905 คน

1.4.3 ขอบเขตเนื้อหา

ทำการศึกษารอบคลุมประเด็นเนื้อหาดังต่อไปนี้

1.4.3.1 บริบทของชุมชนบ้านแม่มาลัยและบ้านดงป่าล้าน ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ และสภาพปัจจุบันของทั้ง 2 ชุมชน ใน 4 ด้านดังต่อไปนี้

- 1) เศรษฐกิจ สังคม และวิถีชีวิต โดยทำการสำรวจข้อมูลทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของประชากรในบริเวณที่ถูกรบกวนจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพานและให้ความสำคัญเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 รวมทั้ง ต้องคำนึงถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้วย

2) สาธารณสุขและสุขภาพ โดยศึกษาถึงผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่โครงการ ผลกระทบต่อการสาธารณสุขและการสุขภาพ ผลกระทบต่อภาวะโภชนาการของชุมชนและเด็กก่อนวัยเรียนผลกระทบ ทางด้านจิตใจของผู้ผู้เดิมในพื้นที่ตั้งถิ่นฐานใหม่ และการให้บริการทางสาธารณสุขในพื้นที่ตั้งถิ่นฐานใหม่ เป็นต้น

3) การท่องเที่ยวและความงามตามธรรมชาติ ศึกษาถึงคุณค่าการใช้ประโยชน์เพื่อการสันถนาการและลักษณะทางด้านสุนทรียภาพของพื้นที่ รวมทั้งผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น เช่น ความสวยงามตามธรรมชาติที่อาจได้รับผลกระทบถูกทำลายได้ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้างโครงการ เป็นต้น

4) โบราณคดีและประวัติศาสตร์ ศึกษาการประเมินคุณค่าและความเสียหายของสิ่งมีค่าทางประวัติศาสตร์ และ โบราณคดี ของชุมชนในบริเวณที่จะก่อสร้างโครงการ

1.4.3.2 บริบทของโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน

1.4.3.3 ผลกระทบทางสังคมด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน 4 ด้าน ได้แก่

- 1) เศรษฐกิจสังคมและวิถีชีวิต
- 2) สาธารณสุขและสุขภาพ
- 3) การท่องเที่ยวและความงามตามธรรมชาติ
- 4) โบราณคดีและประวัติศาสตร์

1.4.3.4 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการป้องกันและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลและการศึกษาวิจัย 6 เดือน ระหว่างเดือนตุลาคม 2550 - เดือนมีนาคม 2551

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลกระทบทางสังคมด้านคุณภาพชีวิต หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดๆ ที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนทั้งในระหว่างการก่อสร้างและภายหลังเปิดดำเนินโครงการ

ด้านเศรษฐกิจสังคมและวิถีชีวิต หมายถึง ลักษณะการประกอบอาชีพ การจ้างงาน รายได้ ระบบการผลิต การตลาด การค้า การลงทุน ผู้นำ การปกครองและกลุ่มทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนและความสัมพันธ์กับคนภายนอก การมีส่วนร่วมของชาวบ้าน ต่อกิจกรรมของชุมชน ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ภาษาและการแต่งกาย

ด้านสาธารณสุขและสุขภาพ หมายถึง สภาวะการเจ็บป่วยและสุขภาพอนามัยของ ประชาชน ความสามารถในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข ภาวะโภชนาการ สุขภาพจิต การจัดการ สภาพแวดล้อมของชุมชน การจัดการขยะและของเสีย

ด้านการท่องเที่ยวและความงามตามธรรมชาติ หมายถึง ความสมบูรณ์ของสภาพ ธรรมชาติ สภาพภูมิทัศน์ แหล่งท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ พื้นที่สาธารณะ ความเป็น ระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

ด้านโบราณคดีและประวัติศาสตร์ หมายถึง สถานที่ทางศาสนา สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่ชุมชนเคารพ แหล่งที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม โบราณสถาน แหล่งค้นพบโบราณวัตถุ สถาปัตยกรรมท้องถิ่น

โครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน หมายถึง โครงการ ก่อสร้างระบบการคมนาคมโดยกระเช้าไฟฟ้า มีสถานีรับ-ส่งผู้โดยสาร 5 แห่ง เริ่มต้นที่บ้านดงป่าล้าน ตำบลจี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านอำเภอปาย อำเภอปางมะผ้า ดอยก้างบอกไฟ อำเภอปางมะผ้าและสถานีปลายทางที่บ้านปางหมู อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมระยะทาง ประมาณ 127 กิโลเมตร

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1) ได้ทราบถึงบริบทของชุมชนในมิติทางสังคมและสิ่งแวดล้อมและบริบทโครงการ ก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน

2) ผลกระทบทางสังคมที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนิน โครงการจากทัศนคติของคนใน ชุมชน

3) ได้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนิน โครงการก่อสร้างระบบขนส่งด้วยสายพาน เชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน